

licet, vt quando iam est finis & terminus secundus, ponatur de ipso aliquantulū super ferrum candens, si fluat sicut cera, & non faciat fumum, nec strepitum, sed currat per omnia, & tingat laminam ferream, vel æream, vel argenteā & figat se cum illis, & non timeat ignem, nec per ignē minuatur, nec à metallis separetur vnquā, tunc perfectum est: & hæc est vera probatio super omnes probationes. Si autem hæc signa non fecerit, reducatur ad ignē donec ita fuerit: & hæc probationes omnes fieri debent inter primam & secundā solutionem & conglutinationem. Et post hoc sciendum est de eis quæ coniunguntur cum mortuo, & istæ cōiunctiones & color Saffranicus ferri euidenti, & color vitrioli, & flos æris, quod est venenū Mercurij, & calx salis, & aqua Mercurij laborata vt nō fugiat ab igne, & est aqua viua & permanens, & est spiritus rectificatius & sal antiquus armoniacus, & hæc omnia sint quælibet per se soluta in aquam. Et post hæc omnia misce & ad ignem lentum congela, & factum est ita corpus viuum. Et hoc corpus postea resolutum est in aquam, & sic fit commixtio.

Omnes Philosophi Persæ congregati fuerunt in vno loco in montaneis partibus & erat locus secretus odoriferus, & inter illos multi multis modis dixerunt: ex tincturis quæ tingunt metalla, & mutant in Solem altū & preciosum: & ille modus tincturæ qui est preciosior in superficie omnium tincturarum, hic est qui manifestatus est inter eos per diuinam gratiam, scilicet quòd duæ particule comprehendant totum opus Alchimie, & prima particula sufficit in pondus mollities. Secunda multiplicat primam in alijs mille millibus ponderum in Solem preciosum per gratiam Dei. Hoc autem ita fit, vt cum artificiosa canna ferrea projiciatur hæc Alchimia super duram aquam & liquidam in igne, & est quædam aqua alba, & alia subalba & mollis, & citò diffunditur ab igne, & currit, & filia est rubea & dura, & oleum tincturarum, de quo nos dicimus sic est, & penetrat omnes istas aquas, subintrando facit vnā amicitiam cum illis, & vnitatem citrinatam, ab igne non separatur nec minuitur in æternum. Præterea remiscamini quòd superius dictū est, scilicet quòd primus

ter-